

Тойзи отговоръ възблагодари сич-
 ны-ты различающи членове. Г-жя Лин-
 дія подари нѣкой нѣчта на Гуліелма,
 връчи му при това пары за нѣтуваніе и
 едно прѣпорѣчително писмо камъ дворя-
 ния градинарь, тѣй трагна юношѣ-тъ.
 Слѣдъ смърть-тж на тжзи добрж Г-жж
 зачто-то Софія нѣмаше гдѣ да живѣе,
 старый градинарь ъ пріе у дома си за
 да ся грыжи зарадъ него. Една година
 бѣше ся минало, когато ся завърна Гу-
 ліелмъ отъ столицж-тж, День-тъ по кой-
 то ся вѣнча съ Софіж, не ся смѣти
 отъ друго, освѣнь за скърбѣ-тж, что
 чювствовахж двама-та новобрачны, кон-
 то ся лишихж свож-тж благодѣтелжж
 Тутакси слѣдъ свадбеныя обрядъ, оти-
 дохж на гробай, что бѣше го украсилъ.
 Гуліемъ съ разны цвѣтя, върху кого-то
 възложихж плочж съ най-живж-тж си
 признателность, като ъ умокрихж съ
 сълзы-ты си.

Гуліелмъ и Софія като живѣяхж
 благополучно, прѣдваряхж желанія-та наъ
 старыя си баща; нѣ зачто-то животъ-тъ